

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Somogyi Péter ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 3.P.50.463/2005. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 61.Pf.638.777/2007/6. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes által 51. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 10.000 (Tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget és külön felhívásra térítsen meg az államnak 94.500 (Kilencvennégyezer-ötszáz) forint felülvizsgálati illetéket.

I n d o k o l á s

A felperes 2004. október 12-én Sz. és B. közötti közúton közlekedési balesetet szenvedett, amikor a Honda Legend típusú gépkocsijával az A.K. Kft. tulajdonát képező és G.R. által vezetett Avia A31 típusú tehergépkocsival összeütközött. A tehergépkocsi a nagyívű balkanyarban áttért a szemközti forgalmi sávba, a két gépkocsi oldalának hátsó része érintkezett egymással, majd a felperes gépkocsija kisodródott és a szemközti forgalmi sáv melletti árokba hajtott, ahol felborult.

A felperes keresetében a gépkocsijában keletkezett 1.575.000 forint kár megtérítésére kérte az alperes kötelezését, mint a vele ütköző gépkocsi felelősségbiztosítóját.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, nem ismerte el, hogy a baleset úgy következett be, ahogy a felperes állítja.

Az elsőfokú ítélet kötelezte az alperest 1.575.000 forintnak és késedelmi kamatának a megfizetésére. Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a feltárt bizonyítékoknak a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésében írt mérlegeléssel, helyesen állapította meg és helytálló a döntése is. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen fogadta el ítélezése alapjául az igazságügyi szakértői véleményt, mert az nem volt homályos, vagy hiányos, a szakértő a felek kérdéseire válaszolt és a Pp. 182. §-ának (3) bekezdésében foglalt feltételek nem álltak fenn.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új határozat hozatalára való utasítását kérte. Az alperes álláspontja szerint a jogerős ítélet a Pp. 182. §-ának (3) bekezdésébe ütközik, mert az igazságügyi szakértői vélemény hiányos, új szakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványa ezért alapos volt. Az alperes által becsatolt szakértői vélemény megállapítása szerint a balesetben részes gépkocsi ütközési sebessége lényegesen alacsonyabb volt, mint a felek által a kárbejelentésben megjelölt sebesség, és ilyen adatok mellett elvégzett vizsgálat alapján egyértelmű következtetést lehetett volna levonni arra, hogy a felperes által előadott baleseti mechanizmus kizárható. A felperes gépkocsiján keletkezett sérülések - az üzemanyag-betöltő fedél hátsó élén, az elülső részének felső sarokpontján a fényezés sérülése - azt igazolják, hogy a fedél hátulról és alulról kapott egy ütést, olyan irányban, amilyenben a két gépkocsi érintkezéséből származó mély karcok is elhelyezkednek. A felperes által előadott módon való ütközésnél a bal hátsó lámpaburának darabokban kellett volna sérülnie, ehelyett az a karosszéria irányába mozdult el egyben és sértetlenül. Állította, hogy az ütközési irány egyértelműen megállapítható szakértői eszközökkel, a szakértő csak valószínűsítette ezt, de nem tudta egyértelműen meghatározni, ezért új szakértő kirendelése indokolt.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Álláspontja szerint helyesen állapította meg a jogerős ítélet a tényállást és abból helytálló jogi következtetést vont le. A tanú és a felperes egyezően adták elő a káresemény körülményeit, a szakértő ennek megtörténtét nem zárta ki, a szakértői vélemény nem homályos és ellentmondó.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A perben vitás volt, hogy a baleset okozója az alperes biztosítottja volt, mert az alperes nem ismerte el, hogy a baleset a felperes és a balesetben részes biztosítottja egyező előadásainak megfelelő módon következett be. Miután a baleset mikénti bekövetkezésének több mozzanatára - így a gépkocsi ütközési sebességére, helyére, az Avia tehergépkocsi szemközti sávba történő áttérésének kezdetére, irányára, az áttérés mértékére - teljes értékű bizonyítékok nincsenek, a bíróságnak a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, így a balesetben részes gépkocsi vezetőinek vallomása, a szakértői vélemények és a rendelkezésre álló egyéb

bizonyítékok alapján kellett rekonstruálnia a baleset bekövetkezésének körülményeit.

Abból kellett kiindulni, hogy a két gépkocsin milyen sérülések keletkeztek. A sérülésekkel kapcsolatos fényképfelvételeket az alperes kárszakértői készítették és miután a felperes gépkocsija a perben már nem volt vizsgálható, csak ezeken a fényképfelvételeken lévő sérüléseket tudták értékelni a szakértők, amely sérülések összehasonlítása és értékelése adott lehetőséget arra, hogy a baleset bekövetkezését és annak módját megállapítsa a bíróság. A szakértői vélemények között abban jelentkezett a különbség, hogy a gépkocsikon lévő baleseti sérüléseket a szakértők eltérően értékelték és a baleseti mechanizmussal kapcsolatban eltérő megállapításokat tettek.

A jogerős ítélet helyesen utalt arra, hogy a felperesnek a Ptk. 346. §-ának (1) bekezdése szerint, a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdésére alapított keresete alapján a felperest terhelte annak a bizonyítása, hogy az alperes biztosítottjának a jogellenes magatartása okozta a kárt. A jogerős ítélet a szakértői vélemények tartalmi, a baleseti mechanizmusra vonatkozó ellentéteit helyesen oldotta fel és a Ptk. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti bizonyítékértékelés alapján nem tévedett, amikor az alperes biztosítottja felelősségét állapította meg és az alperest kötelezte a felperes kárának a megtérítésére.

A bíróság a döntésénél helyesen a perben kirendelt igazságügyi szakértő véleményét fogadta el, mert az figyelemmel volt a sérülés műszaki jellegére, elemezte azokat, és kellő indokát adta az alperes által felkért szakértő ellentétes véleményével szemben előterjesztett véleményének.

Nem volt vitás a szakértői véleményekben a Honda gépkocsi úthagyásos balesete, amely tény a tehergépkocsival történt találkozás, ütközés hatására következhetett be, a két gépkocsi ütközése, mint a sérülések kiváltó oka jól valószínűsíthető.

Az igazságügyi szakértői vélemény szerint reálisan elfogadható, hogy a felperes által elmondott körülmények között történt a baleset. A szakértő bár nem vitatta, hogy a baleset lefolyása, matematikai, fizikai törvényeken alapuló számításokkal, modellezési módszerekkel minden tekintetben pontosan nem rekonstruálható, ugyanakkor tényekkel alátámasztható, hogy a balesetben részes felek által egyezően előadott módon a baleset létrejöhetett.

A körülmények jól valószínűsíthető szakértői véleményezést tettek lehetővé, amely azt jelenti, hogy a szakértő kielégítő biztonsággal tudta megválaszolni azt a kérdést, hogy a két jármű a balesetben érintettek helyszíni elmondása szerinti feltételek mellett ütközhetett egymással és ez az ütközés kiválthatta a Honda gépkocsi stabilitásvesztését, az úthagyását, következményeit illetően pedig az autó sérüléseit.

A jogerős ítélet a bizonyítási eljárás szabályainak megsértése nélkül jutott arra a következtetésre, hogy a balesetet az alperes biztosítottja okozta, amiért az alperest helytállási kötelezettség terheli.

Az alperes alap nélkül kérte a perben az újabb szakértői vélemény beszerzését, mert azokat a körülményeket, amelyeket kétségesnek tartott (sérülések és azok iránya) a perben beszerzett szakértői vélemény aggálytalanul megválaszolta. A bíróság a Pp. 182. §-ának (3) bekezdésében foglalt eljárási szabály megsértése nélkül mellőzte a bizonyítási indítvány teljesítését, ennek elmaradása folytán a jogerős ítélet megalapozatlansága nem állapítható meg.

A kifejtettekre figyelemmel a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő, ezért azt a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül meghozott határozatával a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes a felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére, míg a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illetéknek az állam javára való megtérítéséről a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján kellett rendelkezni.

Budapest, 2010. április 28.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Almásy Mária s.k. előadó bíró, Dr. Besenyeiné dr. Varga Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági tisztviselő
HM